

43

מסעי Masei

Numbers 33:1-36:13

33

- אֲשֶׁר יֵצְאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְצִבְאָתָם בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:
אֵלֶּה מִסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל

1 These were the marches of the Israelites who started out from the land of Egypt, troop by troop, in the charge of Moses and Aaron.
- לְמִסְעֵיהֶם עַל־פִּי יְהוָה וְאַלֶּה מִסְעֵיהֶם לְמוֹצְאֵיהֶם:
וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־מוֹצְאֵיהֶם

2 Moses recorded the starting points of their various marches as directed by יהוה. Their marches, by starting points, were as follows:
- מִמְחֻרַת הַפָּסַח יֵצְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיַד רָמֶסֶה לַעֲיִנִּי כָל־מִצְרַיִם:
מִרְעֻמְסֵס בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
וַיִּסְעוּ

3 They set out from Rameses in the first month, on the fifteenth day of the first month. It was on the morrow of the passover offering that the Israelites started out defiantly,*defiantly Lit. “with upraised hand”; cf. Exod. 14.8. in plain view of all the Egyptians.
- הָכָה יְהוָה בָּהֶם כָּל־בְּכוֹר וּבְאֵלֵיהֶם עָשָׂה יְהוָה שְׁפָטִים:
וּמִצְרַיִם מִקְבָּרִים אֵת אֲשֶׁר

4 The Egyptians meanwhile were burying those among them whom יהוה had struck down, every [male] first-born—whereby יהוה executed judgment on their gods.
- וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִרְעֻמְסֵס וַיַּחֲנוּ בְּסֻכּוֹת:

5 The Israelites set out from Rameses and encamped at Succoth.
- וַיִּסְעוּ מִסֻּכּוֹת וַיַּחֲנוּ בְּאֵתָם אֲשֶׁר בִּקְצֵה הַמִּדְבָּר:

6 They set out from Succoth and encamped at Etham, which is on the edge of the wilderness.
- וַיִּשָּׁב עַל־פִּי הַחִירֹת אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי בַּעַל צְפּוֹן וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי מִגְדֹּל:
וַיִּסְעוּ מֵאֵתָם

7 They set out from Etham and turned about toward Pi-hahiroth, which faces Baal-zephon, and they encamped before Migdol.
- הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלְכוּ דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבָּר אֵתָם וַיַּחֲנוּ בְּמָרָה:
וַיִּסְעוּ מִפְּנֵי הַחִירֹת וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ־הַיָּם

8 They set out from Pene*Pene Many Hebrew manuscripts and ancient versions read “Pi”; cf. v. 7. -hahiroth and passed through the sea into the wilderness; and they made a three-days’ journey in the wilderness of Etham and encamped at Marah.
- וַיִּבְּאִי־לָם שְׁתֵּי עֶשְׂרֵה עֵינֹת מַיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ־שָׁם:
וַיִּסְעוּ מִמָּרָה וַיָּבֹאוּ אֵילָמָה

9 They set out from Marah and came to Elim. There were twelve springs in Elim and seventy palm trees, so they encamped there.
- וַיִּסְעוּ מֵאֵילָם וַיַּחֲנוּ עַל־יַם־סוּף:

10 They set out from Elim and encamped by the Sea of Reeds.*Sea of Reeds Traditionally, but incorrectly, “Red Sea.”
- וַיִּסְעוּ מִיַּם־סוּף וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַר־סִין:

11 They set out from the Sea of Reeds and encamped in the wilderness of Sin.
- וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַר־סִין וַיַּחֲנוּ בְּדֹפְקָה:

12 They set out from the wilderness of Sin and encamped at Dophkah.
- וַיִּסְעוּ מִדֹּפְקָה וַיַּחֲנוּ בְּאַלּוּשׁ:

13 They set out from Dophkah and encamped at Alush.

- 14 They set out from Alush and encamped at Rephidim; it was there that the people had no water to drink.
- 15 They set out from Rephidim and encamped in the wilderness of Sinai.
- 16 They set out from the wilderness of Sinai and encamped at Kibroth-hattaavah.
- 17 They set out from Kibroth-hattaavah and encamped at Hazeroth.
- 18 They set out from Hazeroth and encamped at Rithmah.
- 19 They set out from Rithmah and encamped at Rimmon-perez.
- 20 They set out from Rimmon-perez and encamped at Libnah.
- 21 They set out from Libnah and encamped at Rissah.
- 22 They set out from Rissah and encamped at Kehelath.
- 23 They set out from Kehelath and encamped at Mount Shepher.
- 24 They set out from Mount Shepher and encamped at Haradah.
- 25 They set out from Haradah and encamped at Makheloth.
- 26 They set out from Makheloth and encamped at Tahath.
- 27 They set out from Tahath and encamped at Terah.
- 28 They set out from Terah and encamped at Mithkah.
- 29 They set out from Mithkah and encamped at Hashmonah.
- 30 They set out from Hashmonah and encamped at Moseroth.
- 31 They set out from Moseroth and encamped at Bene-jaakan.
- 32 They set out from Bene-jaakan and encamped at Hor-haggidgad.
- 33 They set out from Hor-haggidgad and encamped at Jotbath.
- וַיִּסְעוּ מֵאֲלוֹשׁ וַיַּחֲנוּ בְּרִפְדִּים וְלֹא־הָיָה שָׁם מַיִם לָעָם לִשְׁתּוֹת:
- וַיִּסְעוּ מֵרִפְדִּים וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר סִינַי:
- וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַּר סִינַי וַיַּחֲנוּ בְּקִבְרוֹת הַתְּאֵוָה:
- וַיִּסְעוּ מִקִּבְרוֹת הַתְּאֵוָה וַיַּחֲנוּ בְּחִצְרוֹת:
- וַיִּסְעוּ מִחִצְרוֹת וַיַּחֲנוּ בְּרִתְמָה:
- וַיִּסְעוּ מִרִתְמָה וַיַּחֲנוּ בְּרִמּוֹן־פֶּרֶץ:
- וַיִּסְעוּ מִרִמּוֹן־פֶּרֶץ וַיַּחֲנוּ בְּלִבְנָה:
- וַיִּסְעוּ מִלִּבְנָה וַיַּחֲנוּ בְּרִסָּה:
- וַיִּסְעוּ מִרִסָּה וַיַּחֲנוּ בְּקֵהֶלֶת:
- וַיִּסְעוּ מִקֵּהֶלֶת וַיַּחֲנוּ בְּהַר־שֹׁפָר:
- וַיִּסְעוּ מִהַר־שֹׁפָר וַיַּחֲנוּ בְּחָרָדָה:
- וַיִּסְעוּ מִחָרָדָה וַיַּחֲנוּ בְּמַקְהֵלֹת:
- וַיִּסְעוּ מִמַּקְהֵלֹת וַיַּחֲנוּ בְּתַחַת:
- וַיִּסְעוּ מִתַּחַת וַיַּחֲנוּ בְּתֶרַח:
- וַיִּסְעוּ מִתֶּרַח וַיַּחֲנוּ בְּמִתְקָה:
- וַיִּסְעוּ מִמִּתְקָה וַיַּחֲנוּ בְּחַשְׁמוֹנָה:
- וַיִּסְעוּ מִחַשְׁמוֹנָה וַיַּחֲנוּ בְּמוֹסֵרוֹת:
- וַיִּסְעוּ מִמוֹסֵרוֹת וַיַּחֲנוּ בְּבִנֵּי יַעֲקֹן:
- וַיִּסְעוּ מִבְּנֵי יַעֲקֹן וַיַּחֲנוּ בְּחֹר הַחֲגִידְגָד:
- וַיִּסְעוּ מִחֹר הַחֲגִידְגָד וַיַּחֲנוּ בְּיֹטְבָתָה:

- 34 ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה: They set out from Jotbath and encamped at Abronah.
- 35 ויסעו מעברנה ויחנו בעצין גבר: They set out from Abronah and encamped at Ezion-geber.
- 36 ויסעו מעצין גבר ויחנו במדבר-זין הוא קדש: They set out from Ezion-geber and encamped in the wilderness of Zin, that is, Kadesh.
- 37 ויסעו מקדש ויחנו בהר החר בקצה ארץ אדום: They set out from Kadesh and encamped at Mount Hor, on the edge of the land of Edom.
- 38 בני-ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש: אל-הר החר על-פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים לצאת ויעל אהרן הכהן Aaron the priest ascended Mount Hor at the command of יהוה and died there, in the fortieth year after the Israelites had left the land of Egypt, on the first day of the fifth month.
- 39 ואהרן בן-שלש ועשרים ומאת שנה במתו בהר החר: Aaron was a hundred and twenty-three years old when he died on Mount Hor.
- 40 מלך ערד והוא-ישב בנגב בארץ כנען בבא בני ישראל: וישמע הכנעני And the Canaanite, king of Arad, who dwelt in the Negeb, in the land of Canaan, learned of the coming of the Israelites.*learned of the coming of the Israelites See 21.1–3.
- 41 ויסעו מהר החר ויחנו בצלמנה: They set out from Mount Hor and encamped at Zalmonah.
- 42 ויסעו מצלמנה ויחנו בפונן: They set out from Zalmonah and encamped at Punon.
- 43 ויסעו מפונן ויחנו באבות: They set out from Punon and encamped at Oboth.
- 44 ויסעו מאבות ויחנו בעיי העברים בנגב מואב: They set out from Oboth and encamped at Iye-abarim, in the territory of Moab.
- 45 ויסעו מעיים ויחנו בדיבון גד: They set out from Iyim and encamped at Dibon-gad.
- 46 ויסעו מדיבון גד ויחנו בעלמן דבלתימה: They set out from Dibon-gad and encamped at Almon-diblathaim.
- 47 ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני נבו: They set out from Almon-diblathaim and encamped in the hills of Abarim, before Nebo.
- 48 ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבת מואב על ירדן ירחו: They set out from the hills of Abarim and encamped in the steppes of Moab, at the Jordan near Jericho;
- 49 על-הירדן מבית הישמלת עד אבל השטים בערבת מואב: ויחנו they encamped by the Jordan from Beth-jeshimoth as far as Abel-shittim, in the steppes of Moab.
- 50 וידבר יהוה אל-משה בערבת מואב על-ירדן ירחו לאמר: In the steppes of Moab, at the Jordan near Jericho, יהוה spoke to Moses, saying:
- 51 ואמרת אל-הם כי אתם עברים את-הירדן אל-ארץ כנען: דבר אל-בני ישראל Speak to the Israelite people and say to them: When you cross the Jordan into the land of Canaan,

- 52 וְאֵת כָּל־צִלְמֵי מַסְכֹּתָם תִּאַבְּדוּ וְאֵת כָּל־בְּמוֹתָם תִּשְׁמִידוּ:
אֶת־כָּל־יִשְׁבֵּי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְאֹבֲדוּתְם אֶת כָּל־מִשְׁכֵּיתָם
וְהוֹרִשְׁתֶּם
- 53 וְאַתָּה־אָרֶץ וְיִשְׁבְּתָם־בָּהּ כִּי לָכֶם נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ לְרֶשֶׁת אֹתָהּ:
וְהוֹרִשְׁתֶּם
- 54 אֲשֶׁר־יֵצֵא לוֹ שְׁמָהּ הַגּוֹרֵל לוֹ יִהְיֶה לְמִטּוֹת אֲבֹתֵיכֶם תִּחְנַחֲלוּ:
לְרֹב תִּרְבּוּ אֶת־נַחֲלָתוֹ וְלִמְעַט תִּמְעִיט אֶת־נַחֲלָתוֹ אֵל
וְהַתְנַחֲלֶתֶם אֶת־הָאָרֶץ בְּגוֹרֵל לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם
- 55 בְּצִדֵּיכֶם וּצְרָרוּ אֶתְכֶם עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ:
מִפְּנֵיכֶם וְהִיא אֲשֶׁר תוֹתִירוּ מֵהֶם לְשָׂכִים בְּעֵינֵיכֶם וְלִצְנִינִם
וְאִם־לֹא תוֹרִישׁוּ אֶת־יִשְׁבֵּי הָאָרֶץ
- 56 וְהִיא כֹּאֲשֶׁר דִּמְיָתִי לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֲעָשֶׂה לָכֶם:

34

- 1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
- 2 כִּנְעֹן זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּפֹּל לָכֶם בְּנַחֲלָה אֶרֶץ כְּנָעַן לִגְבֻלֶיהָ:
זֹו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־אַתֶּם בָּאִים אֶל־הָאָרֶץ
- 3 עַל־יְדֵי אֲדֹם וְהִיא לָכֶם גְּבוּל נֹגֵב מִקְצֵה יַם־הַמֶּלַח קִדְמָה:
וְהִיא לָכֶם פְּאֵת־נֹגֵב מִמִּדְבַּר־צֶן
- 4 תוֹצֵאתִיו מִנֹּגֵב לְקֹדֶשׁ בְּרָנֶעַ וַיֵּצֵא חֲצֵר־אֲדֵר וְעָבַר עֲצֻמָּנָה:
לָכֶם הַגְּבוּל מִנֹּגֵב לְמַעְלָה עֲקֹרֵבִים וְעָבַר צִנָּה (וְהִיא) [וְהִיא] וְנָסַב
- 5 וְנָסַב הַגְּבוּל מֵעֲצֻמֹן נַחֲלָה מִצְרַיִם וְהָיוּ תוֹצֵאתָיו הַיָּמָה:
- 6 וְגְבוּל יָם וְהִיא לָכֶם הַיָּם הַגָּדוֹל וְגְבוּל זֶה־יִהְיֶה לָכֶם גְּבוּל יָם:
- 1 you shall dispossess all the inhabitants of the land; you shall destroy all their figured*figured
Meaning of Heb. maskith uncertain; cf. Lev. 26.1. objects; you shall destroy all their molten images, and you shall demolish all their cult places.
- 2 And you shall take possession of the land and settle in it, for I have assigned the land to you to possess.
- 3 You shall apportion the land among yourselves by lot, clan by clan: with larger groups increase the share, with smaller groups reduce the share. Wherever the lot falls for it, that shall be its location. You shall have your portions according to your ancestral tribes.
- 4 But if you do not dispossess the inhabitants of the land, those whom you allow to remain shall be stings in your eyes and thorns in your sides, and they shall harass you in the land in which you live;
- 5 so that I will do to you what I planned to do to them.
- 1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
- 2 Instruct the Israelite people and say to them: When you enter the land of Canaan, this is the land that shall fall to you as your portion, the land of Canaan with its various boundaries:
- 3 Your southern sector shall extend from the wilderness of Zin alongside Edom. Your southern boundary shall start on the east from the tip of the Dead Sea.
- 4 Your boundary shall then turn to pass south of the ascent of Akrabbim and continue to Zin, and its limits shall be south of Kadesh-barnea, reaching Hazar-addar and continuing to Azmon.
- 5 From Azmon the boundary shall turn toward the Wadi of Egypt and terminate at the Sea.*the Sea I.e., the Mediterranean Sea.
- 6 For the western boundary you shall have the coast of the Great Sea;*Great Sea I.e., the Mediterranean Sea. that shall serve as your western boundary.

- 7 This shall be your northern boundary: Draw a line from the Great Sea to Mount Hor;
- 8 from Mount Hor draw a line to Lebo-hamath,*Lebo-hamath See note at 13.21. and let the boundary reach Zedad.
- 9 The boundary shall then run to Ziphron and terminate at Hazar-enan. That shall be your northern boundary.
- 10 For your eastern boundary you shall draw a line from Hazar-enan to Shepham.
- 11 From Shepham the boundary shall descend to Riblah on the east side of Ain; from there the boundary shall continue downward and about on the eastern slopes of the Sea of Chinnereth.*Sea of Chinnereth I.e., the Sea (or Lake) of Galilee.
- 12 The boundary shall then descend along the Jordan and terminate at the Dead Sea. That shall be your land as defined by its boundaries on all sides.
- 13 Moses instructed the Israelites, saying: This is the land you are to receive by lot as your hereditary portion, which הוה has commanded to be given to the nine and a half tribes.
- 14 For the Reubenite tribe by its ancestral houses, the Gadite tribe by its ancestral houses, and the half-tribe of Manasseh have already received their portions:
- 15 those two and a half tribes have received their portions across the Jordan, opposite Jericho, on the east, the orient side.
- 16 וידבר יהוה אל־משה לאמר:
- 17 These are the names of the participants through whom the land shall be apportioned for you: Eleazar the priest and Joshua son of Nun.
- 18 And you shall also take a chieftain from each tribe through whom the land shall be apportioned.
- 19 These are the names of the participants: from the tribe of Judah: Caleb son of Jephunneh.
- 20 From the Simeonite tribe: Samuel*Samuel Or "Shemuel." son of Ammihud.
- 21 From the tribe of Benjamin: Elidad son of Chislon.
- 22 From the Danite tribe: a chieftain, Bukki son of Jogli.
- וזה־יהיה לכם גבול צפון מן־הים הגדל תתאן לכם הר החר:
- מהר החר תתאן לבא חמת והיו תוצאת הגבל צדדה:
- הגבל זפֿרנה והיו תוצאתיו חצר עינן זה־יהיה לכם גבול צפון:
- והתאניתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה:
- מקדם לעין וירד הגבל ומחה על־כתף ים־כנרת קדמה:
- וירד הגבל משפם הרבלה
- תוצאתיו ים המלח זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה סביב:
- וירד הגבול הירדנה והיו
- בגולל אשר צנה יהוה לתת לתשעת המטות וחצי המטה:
- משה את־בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו אתה ויצו
- ומטה בני־הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם:
- כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם
- וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה מזרחה:
- שני המטות
- וידבר יהוה אל־משה לאמר:
- אשר־ינחלו לכם את־הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן־נון:
- אלה שמות האנשים
- ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו לנחל את־הארץ:
- ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן־יפנה:
- ולמטה בני שמעון שמואל בן־עמיהוד:
- למטה בנימין אלידד בן־כסלון:
- ולמטה בנימין נשיא בקי בן־יגלי:

- 23 For the descendants of Joseph: from the Manassite tribe: a chieftain, Hanniel son of Ephod;
- 24 and from the Ephraimite tribe: a chieftain, Kemuel son of Shiphtan.
- 25 From the Zebulunite tribe: a chieftain, Elizaphan son of Parnach.
- 26 From the Issacharite tribe: a chieftain, Paltiel son of Azzan.
- 27 From the Asherite tribe: a chieftain, Ahihud son of Shelomi.
- 28 From the Naphtalite tribe: a chieftain, Pedahel son of Ammihud.
- 29 It was these whom הווי designated to allot portions to the Israelites in the land of Canaan.

35

- 1 וידבר יהוה אל־משה בערבת מואב על־יַרְדֵּן יִרְחוֹ לֵאמֹר:
- 2 Instruct the Israelite people to assign, out of the holdings apportioned to them, towns for the Levites to dwell in; you shall also assign to the Levites pasture land around their towns.
- 3 The towns shall be theirs to dwell in, and the pasture shall be for the cattle they own and all their other beasts.
- 4 The town pasture that you are to assign to the Levites shall extend a thousand cubits outside the town wall all around.
- 5 You shall measure off two thousand cubits outside the town on the east side, two thousand on the south side, two thousand on the west side, and two thousand on the north side, with the town in the center. That shall be the pasture for their towns.
- צִפּוֹן אֲלֵפִים בָּאֲמָה וְהָעִיר בְּתוֹךָ זֶה יְהִיָּה לָהֶם מִגְרָשׁ הָעָרִים:
אֲלֵפִים בָּאֲמָה וְאֶת־פָּאֲתָיִם | אֲלֵפִים בָּאֲמָה וְאֶת פָּאֲתָ
מִחוּץ לָעִיר אֶת־פָּאֲת־קִדְמָה אֲלֵפִים בָּאֲמָה וְאֶת־פָּאֲת־נֶגֶב
וּמִדָּחָם

- תתנו לנכם שמה הרצח ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר:
ואת הערים אשר תתנו ללולים את שש-ערי המקלט אשר
- 6 The towns that you assign to the Levites shall comprise the six cities of refuge that you are to designate for [a man]*[a man] Like all ancient Near Eastern law collections, the Torah's laws are illustrative rather than comprehensive. Its asylum schema does not appear to treat the case of a woman who kills someone, which would have been more complicated. who has killed someone*who has killed someone i.e., regardless either of intent to kill or of the victim's gender; trad. "manslayer." to flee to, to which you shall add forty-two towns.
- אשר תתנו ללולים ארבעים ושתים עיר אתהו ואת-מגרשיהו:
כל-הערים
- 7 Thus the total of the towns that you assign to the Levites shall be forty-eight towns, with their pasture.
- תמציטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו ללולים:
אשר תתנו מאחזות בני-ישראל מאת הרב תרבו ומאת המקט
והערים
- 8 In assigning towns from the holdings of the Israelites, take more from the larger groups and less from the smaller, so that each assigns towns to the Levites in proportion to the share it receives.
- וידבר יהוה אל-משה לאמר:
- 9 וידבר יהוה spoke further to Moses:
- ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את-הירדן ארצה כנען:
דבר אל-בני
- 10 Speak to the Israelite people and say to them: When you cross the Jordan into the land of Canaan,
- ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח מכה-נפש בשנגה:
והקרייתם לכם ערים
- 11 you shall provide yourselves with places to serve you as cities of refuge to which [a man]*man See note at v. 6. who has killed someone*who has killed someone See note at v. 6. —who has slain a person unintentionally—may flee.
- למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד-עמדו לפני העדה למשפט:
והיו לכם הערים
- 12 The cities shall serve you as a refuge from the avenger,*avenger Lit. "redeemer," i.e., (male) next of kin; cf. note at Lev. 25.25. so that the killer may not die unless he has stood trial before the assembly.
- והערים אשר תתנו שש-ערי מקלט תהיינה לכם:
- 13 The towns that you thus assign shall be six cities of refuge in all.
- לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה:
את | שלש הערים תתנו מעבר
- 14 Three cities shall be designated beyond the Jordan, and the other three shall be designated in the land of Canaan: they shall serve as cities of refuge.
- שש-הערים האלה למקלט לנוס שמה כל-מכה-נפש בשנגה:
לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה
- 15 These six cities shall serve the Israelites and the resident aliens among them for refuge, so that any man who slays a person unintentionally may flee there.
- ואם-בכלי ברזל | הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח:
- 16 Anyone, however, who strikes another with an iron object so that death results is a murderer; the murderer must be put to death.

- 17 If one struck another with a stone tool*stone tool Lit. “stone of the hand.” that could cause death, and death resulted, that person is a murderer; the murderer must be put to death.
- 18 Similarly, if one struck another with a wooden tool*wooden tool Lit. “wood of the hand.” that could cause death, and death resulted, that person is a murderer; the murderer must be put to death.
- 19 It is the blood-avenger who shall put the murderer to death; that is who shall put that person to death upon encounter.
- 20 So, too, if one pushed another in hate or hurled something at [the victim] on purpose and death resulted,
- 21 or if one struck another with the hand in enmity and death resulted, the assailant shall be put to death; that person is a murderer. The blood-avenger shall put the murderer to death upon encounter.
- 22 But if [a man] pushed without malice aforethought or hurled any object at [the victim] unintentionally,
- 23 or inadvertently*inadvertently Lit. “without seeing.” dropped upon [the victim] any deadly object of stone, and death resulted—though not being an enemy and not seeking to harm—
- 24 in such cases the assembly shall decide between the slayer and the blood-avenger.
- 25 The assembly shall protect the killer from the blood-avenger, and the assembly shall restore him to the city of refuge to which he fled, and there he shall remain until the death of the high priest who was anointed with the sacred oil.
- 26 But if the killer ever goes outside the limits of the city of refuge to which he has fled,
- 27 and the blood-avenger comes upon him outside the limits of his city of refuge, and the blood-avenger kills the killer, there is no bloodguilt on his account.
- 28 For he must remain inside his city of refuge until the death of the high priest; after the death of the high priest, the killer may return to his land holding.
- 29 Such shall be your law of procedure throughout the ages in all your settlements.
- יָד אֲשֶׁר־יָמוּת בָּהּ הִכְהוּ וַיָּמָת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוֹמָת הָרֹצֵחַ:
וְאִם בְּאֶבֶן
- עֵץ־יָד אֲשֶׁר־יָמוּת בָּהּ הִכְהוּ וַיָּמָת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוֹמָת הָרֹצֵחַ:
אוֹ בְּכָלִי
- גֹּאֵל הַדָּם הוּא יָמִית אֶת־הָרֹצֵחַ בְּפָגְעוֹ־בּוֹ הוּא יִמְתְּנוּ:
- וְאִם־בְּשֹׁנְאָה יִהְדָּפְנוּ אוֹ־הִשְׁלִיךְ עָלָיו בְּצַדִּיקָה וַיָּמָת:
- הַמִּכָּה רֹצֵחַ הוּא גֹאֵל הַדָּם יָמִית אֶת־הָרֹצֵחַ בְּפָגְעוֹ־בּוֹ:
אוֹ בְּאֵיכָה הִכְהוּ בְּיָדוֹ וַיָּמָת מוֹת־יוֹמָת
- בְּלֹא־אֵיכָה הִדְפֹּ אוֹ־הִשְׁלִיךְ עָלָיו כָּל־כְּלִי בְּלֹא צַדִּיקָה:
וְאִם־בְּפִתְעָ
- רָאוּת וַיִּפֹּל עָלָיו וַיָּמָת וְהוּא לֹא־אוֹיֵב לוֹ וְלֹא מִבְּקֵשׁ רָעוֹתוֹ:
אוֹ בְּכָל־אֶבֶן אֲשֶׁר־יָמוּת בָּהּ בְּלֹא
- וְשִׁפְטוּ הָעֵדָה בֵּין הַמִּכָּה וּבֵין גֹּאֵל הַדָּם עַל הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה:
- וַיֵּשֶׁב בָּהּ עַד־מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל אֲשֶׁר־מִשָּׁח אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ:
גֹּאֵל הַדָּם וְהִשְׁכִּיבוּ אֹתוֹ הָעֵדָה אֶל־עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר־נָס שָׁמָּה
וְהִצִּילוּ הָעֵדָה אֶת־הָרֹצֵחַ מִיָּד
- וְאִם־יֵצֵא יֵצֵא הָרֹצֵחַ אֶת־גְּבוּל עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה:
- מִחוּץ לְגְבוּל עִיר מִקְלָטוֹ וְרָצַח גֹּאֵל הַדָּם אֶת־הָרֹצֵחַ אִין לוֹ דָּם:
וּמִצָּא אֹתוֹ גֹּאֵל הַדָּם
- הַגָּדֹל וְאַחֲרָי מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל יָשׁוּב הָרֹצֵחַ אֶל־אֶרֶץ אָחֻזָּתוֹ:
כִּי בְּעִיר מִקְלָטוֹ יֵשֶׁב עַד־מוֹת הַכֹּהֵן
- וְהָיוּ אֵלֶּה לָכֶם לְחֻקֹּת מִשְׁפָּט לְדוֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם:

- לְפִי עֲדִים יִרְצַח אֶת־הַרֹצֵחַ וְעַד אֶחָד לֹא־יִעֲנֶה בְּנֶפֶשׁ לְמוֹת: כָּל־מִכְּה־לָּפֶשׁ 30 If anyone slays a person, the killer may be executed only on the evidence of witnesses; the testimony of a single witness against a person shall not suffice for a sentence of death.
- כִּפְּרֹ לְנֶפֶשׁ רֹצֵחַ אֲשֶׁר־הוּא רָשָׁע לְמוֹת כִּי־מוֹת יוֹמֶת: וְלֹא־תִקְחוּ 31 You may not accept a ransom for the life of a murderer who is guilty of a capital crime; [a murderer] must be put to death.
- כִּפְּרֹ לְנוֹס אֶל־עִיר מִקְלָטוֹ לְשׁוּבָה לְשֹׁכֵת בְּאֶרֶץ עַד־מוֹת הַכֹּהֵן: וְלֹא־תִקְחוּ 32 Nor may you accept ransom in lieu of flight to a city of refuge, enabling a man to return to live on his land before the death of the priest.
- וְלֹא־אֶרֶץ לֹא־יִכְפֹּר לְדָם אֲשֶׁר שָׁפַךְ־בָּהּ כִּי־אִם בְּדָם שָׁפַכּוּ: אֶת־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּהּ כִּי הוֹלֵם הוּא יַחֲנִיף אֶת־הָאֶרֶץ וְלֹא־יִחַן־יָפוּ 33 You shall not pollute the land in which you live; for blood pollutes the land, and the land can have no expiation for blood that is shed on it, except by the blood of the one who shed it.
- בָּהּ אֲשֶׁר אָנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָהּ כִּי אָנִי יִהְיֶה שָׁלֹן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְלֹא תִטְמֵא אֶת־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים 34 You shall not defile the land in which you live, in which I Myself abide, for I הוֹדִי abide among the Israelite people.

36

- וַיָּדְבָרוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפְנֵי הַנְּשָׂאִים רָאשֵׁי אֲבוֹת לְבֵנֵי יִשְׂרָאֵל: לְמַשְׁפַּחַת בְּנֵי־גִלְעָד בֶּן־מַכִּיר בֶּן־מַנַּשֶּׁה מִמַּשְׁפַּחַת בְּנֵי יוֹסֵף וַיִּקְרְבוּ רָאשֵׁי הָאֲבוֹת 1 The family heads*family heads I.e., tribal heads. in the clan of the descendants of Gilead son of Machir son of Manasseh, one of the Josephite clans, came forward and appealed to Moses and the chieftains, family heads of the Israelites.
- וַאֲדָנִי צִוָּה בִּיהוָה לָתֵת אֶת־נַחֲלַת צִלְפָּחַד אֲחִינוּ לְבָנֹתָיו: אֶת־אֲדָנִי צִוָּה יְהוָה לָתֵת אֶת־הָאֶרֶץ בְּנַחֲלָה בְּגוּרָל לְבֵנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ 2 They said, “הוֹדִי commanded my lord to assign the land to the Israelites as shares by lot, and my lord was further commanded by הוֹדִי to assign the share of our kinsman Zelophehad to his daughters.
- עַל נַחֲלַת הַמָּטָה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם וּמִגִּרְלָה נַחֲלָתָנוּ יִגָּרַע: בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְנָשִׁים וְנִגְרָעָה נַחֲלָתָן מִנַּחֲלַת אֲבוֹתֵינוּ וְנוֹסָף וְהָיוּ לְאֶחָד מִבְּנֵי שְׁבִטֵי 3 Now, if they become the wives of persons from another Israelite tribe, their share will be cut off from our ancestral portion and be added to the portion of the tribe into which they become [wives]; thus our allotted portion will be diminished.
- הַמָּטָה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם וּמִנַּחֲלַת מָטָה אֲבוֹתֵינוּ יִגָּרַע נַחֲלָתָן: וְאִם־יִהְיֶה הַיָּבֵל לְבֵנֵי יִשְׂרָאֵל וְנוֹסְפָה נַחֲלָתָן עַל נַחֲלָתָן 4 And even when the Israelites observe the jubilee, their share will be added to that of the tribe into which they become [wives], and their share will be cut off from the ancestral portion of our tribe.”
- אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי יְהוָה לֵאמֹר כֵּן מָטָה בְּנֵי־יוֹסֵף דְּבָרִים: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה 5 So Moses, at הוֹדִי’s bidding, instructed the Israelites, saying: “The plea of the Josephite tribe is just.

תְּהִי־יָנָה לְנָשִׁים אֶךְ לְמִשְׁפַּחַת מַטֵּה אָבִיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים:
זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַבָּנוֹת צִלְפָּחָד לֵאמֹר לְטוֹב בְּעֵינֵיהֶם

6 This is what הוהי has commanded concerning the daughters of Zelophehad: They may become the wives of anyone they wish, provided they become wives within a clan of their father's tribe.

אֶל־מַטֵּה כִּי אִישׁ בְּנַחֲלַת מַטֵּה אֲבֹתָיו יִדְבְּקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל:
וְלֹא־תִסָּב נַחֲלָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמַּטֵּה

7 No inheritance of the Israelites may pass over from one tribe to another, but the Israelite [heirs]—each of them—must remain bound to the ancestral portion of their tribe.

אָבִיהָ תִּהְיֶה לְאִשָּׁה לְמַעַן יִירָשׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלַת אֲבֹתָיו:
יִרְשֹׁת נַחֲלָה מִמַּטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַחֵד מִמִּשְׁפַּחַת מַטֵּה
וְכָל־בָּת

8 Every daughter among the Israelite tribes who inherits a share must become the wife of someone from a clan of her father's tribe, in order that every Israelite [heir] may keep an ancestral share.

מִמַּטֵּה לְמַטֵּה אַחֵר כִּי־אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ יִדְבְּקֻ מַטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
וְלֹא־תִסָּב נַחֲלָה

9 Thus no inheritance shall pass over from one tribe to another, but the Israelite tribes shall remain bound each to its portion."

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בָנוֹת צִלְפָּחָד:

10 The daughters of Zelophehad did as הוהי had commanded Moses:

תִּרְצָה וְחִגְלָה וּמִלְכָּה וְנַעֲמָה בָנוֹת צִלְפָּחָד לְבְנֵי דְדִיהֶן לְנָשִׁים:
וְתִהְיֶינָה מִחֻלָּה

11 Mahlah, Tirzah, Hoglah, Milcah, and Noah, Zelophehad's daughters, became the wives of their uncles' sons,

בְּיָיֹסֶף הָיוּ לְנָשִׁים וְתַחֲלֵי נַחֲלָתָן עַל־מַטֵּה מִשְׁפַּחַת אָבִיהֶן:
מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי־מִנְשֶׁה

12 becoming wives within clans of descendants of Manasseh son of Joseph; and so their share remained in the tribe of their father's clan.

יְהוָה בִּיד־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעָרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יִרְחוֹ:
אֵלֶּה הַמִּצְוֹת וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה

13 These are the commandments and regulations that הוהי enjoined upon the Israelites, through Moses, on the steppes of Moab, at the Jordan near Jericho.